

3. NEDELJA MED LETOM, 24. 1.

Ob 7.00: za žive in rajne farane
ob 9.00: za + Jožefa in Amalijo SENICA
ob 10.30: za zdravje in + iz družin MAČEK in HROVAT
za žive in + iz rodbin ZEME, KNEZ
ob 15.00: VERA IN LUČ

siromakom, ki vedno delijo pogum in dobro voljo. Hvala vsem, ki ste nas lepo sprejeli, prisluhnilili in darovali za delo naših misijonarjev. Naj vas zdravje, mir, veselje skozi novo leto 2016 pelje. Naj Bog vam blagoslov deli, da boste srečni prav vse dni.

»Evangelij je živ, kadar ljudje na njem in po njem gradijo svoje življenje.« (Hedler Camara)

Družina Hrastnik iz Reke nad Laškim

PRIČELI SMO S TEČAJEM ALFA ...

V četrtek zvečer po večerni sveti maši smo v učilnici pričakovali nove obraze, ki bodo letošnje leto udeleženci Alfa. Prišli smo »stari« in »novi« vsi z nekim pričakovanjem, kaj bo letošnja Alfa prinesla. A o tem bomo pisali kasneje...

Program Alfa mi je všeč, ker se dotakne osnove krščanstva. Postavlja temelje in nadgrajuje. Zasnovan je tako, da je vsakomur lahko dojeti povedano. Všeč mi je, ker je to tudi neka druga pot evangelizacije in pristop, ki ljudi privlači, da pridejo in da potem tudi ostanejo. Super je, ker že takoj na začetku spoznavamo drug drugega in damo možnost, da drugi spoznajo nas. Všeč mi je, ker sledi po govoru, pogovor o temi, kjer lahko izrazimo in poslušamo mnenja soudeležencev. Sledi prijetno druženje ob dobrotah, ki jih pripravimo. Slavljenje pa je nit, ki začne in zaključi večer. Na začetku se odpremo delovanju Svetega Duha, na koncu pa prejmemo moč za domov.

Tečaj Alfa priporočam vsakemu, saj še tako veren kristjan včasih potrebuje, da še enkrat sliši začetke in temelje, ki so nam včasih samoumevni. Tako da to ni samo za nekristjane, ampak za vsakega, ki bi rad o veri zvedel kaj več. Tu se lahko najdemo tudi takrat, kadar imamo otroka, ki se pripravlja na zakramente pa bi mi kot starši ali botri, radi vedeli kaj več o veri. Pri tečaju Alfa sodelujem že 5. leto, ker vem, da si s tem krepim svojo vero. Sodelujem z veseljem ker vem, da je to pot, ki pomaga odkrivati smisel življenja.

Katja Renko

Maše v prihodnjem tednu

2. NEDELJA MED LETOM, 17. 1. sv. Anton

Ob 7.00: za žive in rajne farane
ob 9.00: za + Petra BOLČINA, 1. obl., ženo Vero ter Franca in Ivano SVEČNIK
ob 10.30: za + Toneta OJSTERŠKA (Badovinčeva), starše Nežo in Franca PODBREZNIKA

PONEDELJEK, 18. 1. Marjeta Ogrska, red.

Ob 7.30: za + Gašperja SMERKOLJ in rodbino v zahvalo ob jubileju
za + Antona in Ljudmilo KOLAR

TOREK, 19. 1. sv. Makarij, opat

Ob 18.00: za + Jožeta DEŽELAKA (Lahomno) njegove starše, sestro in dva brata
za + Franca in Justino SELIČ
za + Adolfa ŠANCA
Biblična skupina po maši

SREDA, 20. 1. sv. Fabijan in Boštjan, muč.

Ob 7.30: za + Jožeta DEŽELAKA
za + Marijo POŽLEP

ČETRTEK, 21. 1. sv. Neža, muč.

Ob 9.30: Dom starejših Laško
ob 18.00: za + Franca PEČNIKA
za + Nežo in Jakoba OJSTERŠKA
za + Nežo in Leopolda VERDEV
ob 18.30: srečanje Alfa - 2

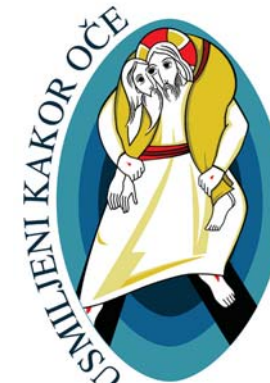
PETEK, 22. 1. sv. Vincencij, muč.

Ob 7.30: za + Franca PEGANCA, zadušnica
ob 18.00: za + Jožeta KAČIČA, osm.
za + Slavico in Franca ŠON

SOBOTA, 23. 1. sv. Henrik, duh.

Ob 18.00: za + Janeza, Marijo PUŠNIK, stare starše iz Plazovja in brata Jožeta
za + Gabrijelo, Jožefa AŠKERCA ter Cvetko DEŽELAK
za + Frančiško KRAŠOVEC

MARTINOVA LILIJA

17. januar 2016, leto 8, št.: 03

Znamenja v nadžupniji Laško

Nešteto znamenj priča o vernosti preteklih rodov. Eni takšnih pomnikov so tudi znamenja, ki jim pravimo kužna znamenja, kapele in križi. V tem letu bi se radi ustavljali ob teh obeležjih, ki na področju nadžupnije zavzemajo posebno mesto. Razlogi za postavitve teh znamenj so različni, nekateri znani, spet drugi zaviti v meglo časovne odmaknjenosti in s tem nedorečenosti. Področje hrani tudi nekaj »imenitnejših znamenj«, kot jih ocenjujejo umetnostni strokovnjaki. Ta ustvarjalna hotenja in nevsakdanja prizadevanja, ki se odražajo v znamenjih, posejanimi po valovitih gričih in danes mnogih opuščenih peš poteh, so svojevrsten pokazatelj minljivosti časa in sprememb načina življenja.

Vsako znamenje ima svojo zgodbo, ne eno, veliko življenjskih usod se spleta v vsakem od njih. Zakaj so znamenje postavili se morda še vprašamo, tudi vprašanje zakaj stoji ravno na tem kraju je zanimivo, kaj vse se je dogajalo ob tem, že postavljenem znamenju pa je obširno področje, ki ga piše življenje vsakega rodu posebej.

Nekaj znamenj je tudi izginilo, še posebej se to dogaja z lesenimi križi, ki jih je potrebno pogosteje obnavljati. V spominu domačinov še nekaj rodov ohrani spomin, da je tam stalo znamenje. Prijetno izkustvo, ki ga imam je dejstvo, da nekateri nasledniki ali lastniki posestva znamenja sicer zanj ne skrbijo, se pa najdejo ljudje iz okolice in znamenje znova oživi. Nekatera znamenja so se zaradi širitve cest ali obnovitve trgov morala prestaviti na bližnjo, manj motečo lokacijo, druga so bila umaknjena v muzej. Iz teh razlogov je v obdobju po drugi svetovni vojni ideološko usmerjena oblast dosegla odstranitve kar nekaj verskih obeležij.

Nemogoče je na tem kraju zbrati številne dogodke, ki so botrovali postavitvi znamenj in življenjske usode, ki so se spletale okrog njih. Morda bo kdaj našel kdo čas in možnost, da bo najznačilnejše tudi iztrgal pozabi.

Študija znamenj na Slovenskem, strokovnjaka Marjana Zadnikarja in nekatere, regionalno širše zasnovane raziskave ter s tem tipološke opredelitve znamenj so me usmerile k temu, da bomo znamenja v nadžupniji razporedili po nekaterih opredelitvah.

V letu usmiljenja bomo obravnavali znamenja tako, da bomo skušali iztrgati času pozaba predvsem dogodke, ki so se odvijali okrog znamenj in namen njihovih postavitvev. Arhivirati

bomo skušali znamenja po stilu gradnje, saj se s tem približujemo časovnemu redosledu in se s tem skušamo opredeliti v časovni zamik preteklosti. Seveda so pri tem načinu razporejanja nevhvaležne razne temeljitejše obnove, ki so zabrisale istovetnost s predhodnim znamenjem, s tem pa ohranile le še dotično mesto, kjer je prvotno znamenje stalo.

S tem načinom podajanja naše kulturne in verske dediščine bi rad vsem, ki skrbite, obnavljate in s tem ohranjate pomnike prednikov, izrekel zahvalo, da v večini primerov tudi spoštujete duhovno dediščino in spomin na rajne. Strokovnost obnov na tem področju se kaže tudi v tem, če ne posegamo v slogovne spremembe, ampak skušamo znamenje (tu gre predvsem za kapele in ostala slopasta znamenja) obnoviti po prvotnem izgledu in s prvotnimi materiali.

Starejše kot je znamenje, manj verjetnosti je, da je ohranjen spomin, zakaj je bilo postavljeno. Splošno znano je, da so bila znamenja postavljena v zahvalo za uslišane prošnje ob boleznih, vojskah ali drugih nesrečah, ki so prizadele ljudi. Ta znamenja bi lahko označili za votivna, kakor so zahvalne slike po romarskih cerkvah.

Nekaj kapel nas spominja na uprizarjanje Gospodovega trpljenja (pasijonske igre)

Poseben pomen imajo tudi znamenja v zvezi z romanji na Šmihel. Znamenja ob poteh, kjer so hodili romarji so bili nekaki kažipot. Pri njih so se ljudje ustavljali, začenjali romarske pobožnosti...

Zidana znamenja

Da jim pravimo kužno znamenje, bi moralo v dobesednem pomenu besede pomeniti dogodke v zvezi s kužnimi boleznimi, oziroma pokopi kužnih mrličev. V ljudskem izročilu pa ni znanega ničesar o vzroku postavitve.

Zaprte kapelice

Imajo samo vhodno odprtino. Stranski fasadi sta brez oken ali pa imata plitke niše.

Prehodno obdobje

Kapele imajo na sprednji fasadi stebra in nekoliko poglobljeno zastekljeno nišo. Med stebroma in stranskima fasadama sta majhni, polkrožni in ozki odprtini. Zadnja stena s posnetimi robovi je rahlo izbočena.

Odperte kapele

Poimenovanje odprtih kapelic je zaradi tega, ker imajo razen vhodne še manjše ali večje odprtine na stranskih fasadah. Čeprav so ponekod odprtine samo majhna okna, dajejo kapelicam večjo

razgibanost. To razgibanost ponekod dopolnjujejo tudi obrobe v ometu, pilastri, profilirani venčni zidci in niše v trikotnih strešnih čelih. Te kapele so nastale v večini po prvi svetovni vojni. Nekatere so dobile to obliko zaradi prezidav starejših kapel. Za večino od njih je tudi znan vzrok postavitve, saj še živi v ljudskem izročilu.

Kapele s stolpičem

Čeprav po starosti te kapele zajemajo širše obdobje, sodijo stilno v eno skupino. Stolpiči so lahko na strehi kot okras ali pa služijo za prostor v katerega je obešen zvon in se ob različnih priložnostih zvoni v njej. Ti stolpiči so zidani in imajo eno ali več niš

Novejša znamenja

Pod to skupino bomo zaradi sloga gradnje razvrstili kapele, katerih velikost, gradbeni material in oblika so drugačna od doslej postavljenih kapel.

(O lesenih križih pa prihodnjic)

Rok Metličar

TRIKRALJEVSKA AKCIJA V LAŠKEM 2015/16
ČESAR SE MI VESELIMO, RADI Z DRUGIM DELIMO
»Z veseljem zato vsi radi darujemo, tudi letos z dobroto življenja rešujemo.«

Letos je že 20. leto, odkar v župniji Laško sodelujemo v Trikraljevski akciji. Podali smo se na pot po župniji Laško. S pesmijo in obiskom smo vabili ljudi k radodarnosti in solidarnosti do ljudi, ki imajo manj kot mi. Ljudem smo prinašali veselo oznanilo, da se nam je rodil Jezus. On prihaja med nas, zato da bi bili povezani v dobroti in ljubezni in bi tako uresničevali namen njegovega prihoda na svet, da bi bilo na zemlji Božje kraljestvo, to pa je kraljestvo resnice in življenja, svetosti in milosti, pravičnosti, miru in ljubezni.

Zbirali smo sredstva za slovenske misijonarje, ki delujejo po svetu in potrebujejo sredstva za svoje projekte. Letos bodo z darovi pomagali pri izgradnji osnovnih šol, cerkvenega šolskega centra, delavnice ter dograditv in opremlitvi hiše. Od dobrih ljudi smo v Laškem zbrali za pomoč slovenskim misijonarjem 2.705,00 evrov.

Ostanite veseli in nasmejani ljudje, ki obvladujejo težave življenja, ki zmagujejo z dobroto, ki osvajajo srca z ljubeznijo, ki ne poznajo meja, ko gre za pomoč